

09/02/10 - Periodistes treballant de manera gratuïta

	A	B	C
1	Freelance pay calculator		
2	Professional services		
3	Hourly pay rate		\$29.33
4	Prep time	0.5	
5	Reporting time	3.0	
6	Writing time	2.0	
7	Editing time	0.5	
8	Total time	6.0	
9	Subtotal pro services		\$175.98
10	Overhead	20.0%	\$35.20
11	Total pro services		\$211.18
12	<i>Number of words</i>		<i>600</i>
13	<i>Per-word rate</i>		<i>\$0.35</i>
14	Expenses		
15	Miles driven	12.5	\$5.00
16	Phone/fax/copyng		\$8.70
17	Travel		\$69.22
18	Meals		\$22.57
19	Other		\$15.00
20	Subtotal expenses		\$120.49
21	Grand total		\$331.67
22			

Segueixo sovint el bloc "reflexions d'un noticiosaur" [Reflections of a Newsosaur](#) d'Alan D. Mutter. I un aspecte que m'espanta és com, amb la crisi, s'està destruint un tipus de periodista, l'independent, que diu el que pensa i pel qual les companyies es barallen.

Si els periodistes no poden dir el que pensen, sinó que són víctimes de les estretors, d'haver de treballar gratuïtament o com a becaris, amb la por de ser acomiadats si no són complaents amb els poders fàctics, la democràcia es veu greument compromesa.

Comencen els mètodes mafiosos, extorsions, les amenaces i intimidacions, i la capacitat crítica, la transparència i la imparcialitat dels periodistes és destruïda per la pròpia necessitat de guanyar-se el pa.

És el que patim a Catalunya, i pateixen a espanya.

Concretament a Catalunya vull recordar el cas de bolaño, dels PSOE-C amençant un periodista, i que gràcies a la valentia i integritat d'aquest a denunciar-ho i del col·legis de periodistes a donar-li suport (segons que explicà Barbeta, bolaño li va dir: "Et juro que no pararé fins que no et foti"), portà a la "dimissió" del cap de comunicació de José Montilla.

En el nostre cas no és l'únic problema. No gaudir d'un dret bàsic com la Llibertat d'Expressió és un problema.

És un problema en que el rei dels espanyols, posat a dit pel dictador colpista franco, pot dir que "nunca fue la nuestra (castellà) lengua de imposición sinó de encuentro. A nadie se obligó nunca a hablar en castellano" (2001) o dir que "primo de ribera y franco fueron grandes soldados" (2005 davant l'exèrcit) i si algú el denuncia per negacionisme i per apologia del feixisme, l'encausen a ell per injúries a la corona argüint que "el rey es intocable", tenim un greu problema que jo anomeno: dictadura, i esclavatge.

Però em vull centrar en el que està passant a Estats Units.

Amb la crisi, els anunciants han deixat de gastar diners en anuncis als diaris.

Els diaris es venen menys, i ingressen molt menys per publicitat, i menteixen increïblement en les xifres de visites a les seves pàgines web, inflant-les, per a poder vendre més cara la publicitat.

Emparant-se en aquesta situació, els diaris estan començant a desfer-se dels corresponents estrangers de qualitat i en exclusiva, i passant a contractar freelances que són (mal) pagats per article i contractats per molts mitjans alhora.

Els seus mitjans econòmics es redueixen, i també la qualitat dels treballs que entreguen.

I a nivell de periodistes, hi ha un gran nombre de periodistes delerosos de ser contractats i que estan acceptant les condicions que ara estableixen els diaris:

? **Treballar gratis o amb un sou simbòlic**, amb la promesa d'un possible reconeixement o de poder afegir una ratlla al Currículum Vitae.

Jo no vull que això passi als Estats Units on estic molt satisfet amb la qualitat dels

comentaristes, i on veig autèntics periodistes herois que diuen el que pensen, desemmascaren obscurs assumptes, i s'oposen a qui calgui que vulgui impedir la seva cerca de la veritat. I són estrelles mediàtiques i les empreses es barallen per ells, puix que són a qui segueix l'audiència.

L'article que us recomano, és breu, i explica perquè els periodistes no haurien de treballar de manera gratuïta per bé que puguin escriure el seu propi bloc sense afany de lucre.

Reflections of a Newsosaur: [Why it's perfectly OK to blog for free](#)

Traducció al [Català per google translate: Perquè és perctament correcte escriure el propi bloc de manera gratuïta.](#)

La imatge que he pujat, a l'esquerra, és d'aquest també magnífic article:

Reflections of a Newsosaur: [Stop exploitation of journalists](#)

Traducció al [Català per google translate: Parem la explotació dels periodistes.](#)

I desglossa els preus, per a que ho sàpiguen els periodistes que no tinguin agent, que se sol pagar.

Sigui contabilitzant-ho per hores, com per paraules ($600 * \$0.35 = \210) dóna aproximadament \$210, més les despeses (kilometratge, fax, i d'altres...) dóna uns \$300 que es paga a un professional per un article, i que en canvi s'està deixant de pagar als periodistes i becaris a qui es fa treballar de manera gratuïta amb promeses dubtoses d'assolir reputació o també dubtoses de poder arribar a ser contractat.

Recordo un cas que em va colpir, a Anglaterra un diari va publicar un article en que deixava malparat, amb motius, a un dels seus anunciants.

Aquest va reaccionar traient tota la publicitat del mitjà.

La població en assabentar-se no va acceptar el xantatge i van començar un boicot contra la marca que pretenia extorquir el diari retirant-li la publicitat si no explicaven mentides meravelloses sobre la marca.

La ciutadania amb un comportament exemplar va demostrar que no es deixaven arrabassar la llibertat.

No sé què han de fer els diaris per a ser rentables (tinc algunes idees però no em paguen per a donar-se-les ;-)), però sé que hem de protegir la llibertat, la democràcia, i la llibertat d'expressió i no permetre que la perverteixin i la subjuguin aquells que volen passar per sobre de tothom.

Actualització:

Veig aquest interessant article de Cat-Israel.org: "[El quart poder](#)" [segrestat pel totalitarisme](#) que aporta visions complementàries i enriqueix les deliberacions de l'article i els problemes que comentava amb actuacions de nul rigor per part de la premsa.

Adreça curta d'aquest article per a Twitter: <http://wp.me/pzeab-1bp>

Traduir a l'Anglès. Translate to English	Compartir:
--	------------